

Arrest

nr. 38 695 van 15 februari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 16 december 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 24 juni 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 21 januari 2008 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op basis van haar op X afgesloten huwelijk met een Belgische onderdaan.

1.2. Verzoekster werd op 28 juli 2008 in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Op 24 juni 2009 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoekster werd hiervan op 23 november 2009 in kennis gesteld.

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van A.A.F (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Art 42 ter §1,4° van de wet van 15.12.1980

Uit het verslag samenwoning d.d. 20.06.2009 blijkt het volgende: betrokkenen komen niet meer overeen en zijn aan het scheiden. Er is geen gezamenlijke vestiging meer."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt en in fine van haar verzoekschrift vordert om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder, dient er op te worden gewezen dat wat betreft de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn. De Raad heeft evenmin de bevoegdheid om het voordeel van kosteloze rechtspleging te verlenen. Op voormelde verzoeken kan derhalve niet worden ingegaan.

3. Over de grond van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. Onder het kopje *"Eerste middel"* werpt verzoekster het volgende op:

"Schending van artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

Doordat de dienst Vreemdelingenzaken in het "beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten" dd. 24.06.2009 in de reden van de beslissing stelt dat: "betrokkenen komen niet meer overeen en zijn aan het scheiden. Er is geen gezamenlijke vestiging meer."

Dat de motivering voor de beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten noch duidelijk noch volledig is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. Met haar betoog toont verzoekster niet aan welke *"substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen"* geschonden werden door de bestreden beslissing. Verzoekster laat verder na uiteen te zetten op welke wijze *"de motivering voor de beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten noch duidelijk noch volledig is."* Het middel is onbevoldoende uitgewerkt om ontvankelijk te zijn. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen is in de aangegeven mate gegrond.

Het eerste middel is onontvankelijk.

3.3. Onder het kopje *"Tweede middel"* betoogt verzoekster als volgt:

"Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken in het "beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten" dd. 24.06.2009 in de reden van de bestreden beslissing stelt dat: "betrokkenen komen niet meer overeen en zijn aan het scheiden. Er is geen gezamenlijke vestiging meer."

Dat verzoekster er reeds supra heeft op gewezen dat de motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken voor het nemen van de bestreden beslissing niet correct is.

Verzoekster heeft sinds haar huwelijk en aankomst te België steeds samengewoond met haar echtgenoot te OOSTENDE behoudens de periodes die zij heeft aangewend om haar familie in Polen te bezoeken, dit steeds met het medeweten van de echtgenoot van verzoekster.

Verzoekster woont zelfs heden nog samen met haar echtgenoot en dochtertje te OOSTENDE.

Dat verzoekster verwijst naar de medegedeelde stukken en aanbiedt dit desgevallend aanvullend te bewijzen met bijkomende stukken en alle middelen van recht, inclusief getuigenverhoor, nu de burens van verzoekster dit ten stelligste zullen bevestigen.

Dat evenwel de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht wordt misleid door onbetrouwbare informatie verstrekt door de echtgenoot van verzoekster die in het grootste geheim lastens verzoekster een echtscheidingprocedure heeft aangevat die evenwel nog geen kracht van gewijde verkreeg en dit zal worden aangevochten door verzoekster.

Dat het gedrag van de echtgenoot van verzoekster op zijn minst dubbelzinnig is: enerzijds wonen partijen nog steeds samen, anderzijds wordt in het grootste geheim een echtscheidingsprocedure (op basis van onjuiste informatie) lastens haar opgestart.

Dat bovendien het niet denkbaar is dat verzoekster zou gescheiden worden van haar nog zeer jong dochtertje met wie zij thans nog samenleeft en voor wiens opvoeding zij nog tot op heden instaat.

Dat de juridische en feitelijke overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen bijgevolg niet juist zijn.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.4. Uit voormeld betoog waarin verzoekster uitdrukkelijk stelt dat de motivering niet correct is leidt de Raad af dat verzoekster de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht aangezien verzoekster de inhoudelijke correctheid van de motieven bekritiseert. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wordt derhalve verworpen.

3.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

3.6. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 42ter, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;”

3.7. Het “*verslag samenwoonst d.d. 20.06.2009*” bevat blijkens het administratief dossier de volgende opmerkingen:

“Komen niet meer overeen, zijn aan het scheiden. Zij zal vermoedelijk weggaan”

3.8. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat het kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om op basis van de vaststelling dat verzoekster en haar echtgenoot aan het scheiden zijn te besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging meer is.

3.9. Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift de vaststelling dat zij en haar echtgenoot aan het scheiden zijn door erop te wijzen dat haar echtgenoot de echtscheidingsprocedure heeft aangevat. Uit het door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Brugge van 23 november 2009 waarbij de echtscheiding bij verstek werd uitgesproken, blijkt dat verzoeksters echtgenoot op 26 september 2008, dus voor het treffen van de bestreden beslissing, een vordering tot echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk heeft ingeleid, dat in voormeld vonnis als volgt omschreven wordt: *“Het huwelijk is onherstelbaar ontwricht wanneer de voortzetting van het samenleven tussen de echtgenoten en de hervatting ervan redelijkerwijs onmogelijk is geworden door die ontwrichting.”*

3.10. Met het verlenen van achtergrondcommentaar aangaande haar in- en uitreizen naar en van Polen, de mededeling dat zij verzet heeft aangetekend tegen bovenvermeld verstekvonnis, de kritiek op de dubbelzinnige houding van haar echtgenoot die “*in het grootste geheim*” een echtscheidingsprocedure heeft opgestart, de blote bewering dat de echtscheiding werd uitgesproken op basis van “*verkeerde informatie*”, het verstrekken van foto's die moeten dateren van een periode waarvan verzoekster zegt dat ze dateren en die moeten aantonen wat verzoekster zegt dat ze aantonen, het verstrekken van stukken waarop manueel de namen van verzoekster en haar echtgenoot worden ingevuld, het

verstrekken van een inschrijvingsfiche voor een cursus Nederlands en het verstrekken van een uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister dat dateert van na de bestreden beslissing slaagt verzoekster er niet in de motivering van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Hier kan nog ten overvloede aan toegevoegd worden dat een uittreksel uit de bevolkings- en vreemdelingenregisters enkel aantoonde dat men op een bepaald adres is ingeschreven. Een inschrijving op hetzelfde adres als de echtgenoot toont op zich niet aan dat er sprake is van gezamenlijke vestiging, die conform vaste rechtspraak van de Raad van State een levensgemeenschap tussen beide echtgenoten veronderstelt, en het bestaan van een reële, echtelijke band.

3.11. Waar verzoekster in fine van haar verzoekschrift nog opwerpt *“dat het bovendien niet denkbaar is dat verzoekster gescheiden zou worden van haar nog zeer jong dochtertje met wie zij thans nog samenleeft en voor wiens opvoeding zij nog tot op heden instaat”* en voor zover dient afgeleid te worden dat verzoekster hiermee een schending beoogt op te werpen van artikel 8 EVRM, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster niet aantoonde dat zij een dochter heeft en alleszins nalaat in concreto en in specie aan te tonen dat zij met haar een gezinsleven op Belgisch grondgebied onderhoudt dat de door het verdragsartikel voorziene bescherming verdient.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA